

на цѣркваѣта Божіа. Съ негово иъзволѣніе оуби́ха съ ка́мени свѣтаго Архідіакона Стефана. Бдинъ пѣть катò зѣ писма и повелѣніе ѿ Архіерейтѣ и ѿ Стѣрцытѣ Іерусалимстїи да ѿиде въ Дамаскъ (Шамъ), и кòлко-то намѣри тамъ Хрїстіаны, да ги доведе свѣрзаны въ Іерусалимъ, на пѣтѣтъ мѣ са ѿви Іисуса Хрїстòсъ поградъ пладне, и ѿ свѣтлината Хрїстòва ѿслѣпѣ и съ двѣтъ си Очи, и чѣ гласъ, кòйто мѣ повелѣваше да престане ѿ това гонѣніе, защо ѣ мѣчно да са захваща челоуѣкъ съ съ Бòга: но да ѿиде въ Дамаскъ, и тамъ цѣ са наѣчи каквò трѣба да прѣви. И така го водѣха за рѣката дорѣ ѿдохѣ въ Дамаскъ, и тамъ са наѣчи Хрїстіанската вѣра ѿ Апòстола Ананїа, и катò са крестї, тòм чѣсъ проглѣда, и ѿ тогїва станѣ на Іисуса Хрїста съсѣдъ иъбрѣнъ: Защо тѣтаѣи ѿиде на собòратъ єврейскїй, и начнѣ да оуби и да проповѣда Іисуса Хрїста, какъ ѣ Сынъ Божїй. и ѿ неговата любовь са распѣли тòлкова, дѣто фанѣ да тїча катò крылатъ подъ небѣто, и тїчаше ѿ мѣсто на мѣсто, по Ісїа,

по